

بررسی اثر تراکم‌های مختلف در رشد جلبک قرمزگراسیلاریا (*Gracilaria corticata*) در حوضچه‌های فایبر گلاس

حسن اکبری^(۱)، محمد رضا حسینی^(۲) و حجت الله فروغی فرد^(۳)

Akbarihasan@yahoo.com

۱ - مدیریت شیلات استان مرکزی، اراک صندوق پستی: ۱۹۶

۲ - موسسه تحقیقات شیلات ایران، تهران صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۶۱۱۶

۳ - موسسه تحقیقات شیلات ایران، پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، بندر عباس صندوق پستی: ۱۵۹۷

تاریخ پذیرش: مهر ۱۳۸۲

تاریخ ورود: فروردین ۱۳۹۷

چکیده

به منظور بررسی اثر تراکم‌های مختلف در رشد جلبک قرمز *G. corticata* در حوضچه‌های فایبر گلاس، ۳ تیمار با تراکم ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ گرم در مترمربع انتخاب و عملیات پرورش در ۹ حوضچه از تاریخ ۱۵/۱/۸۱ لغایت ۱۶/۳/۸۱ (فصل بهار) انجام شد. در طول دوره پرورش شوری مقادیر ۳۷ تا ۴۰ قسمت در هزار. pH مقادیر ۰/۰۵ تا ۰/۰۹ ± ۰/۰۶ و دما نیز مقادیر ۲۳ تا ۳۲ درجه سانتیگراد را دارا بود که هر کدام به صورت روزانه اندازه‌گیری شدند. علاوه بر این در طول دوره، ابی‌فیتها ای از قبیل *Navicula Nitzschia* و *Hypnea* و همچنین گروههایی شامل *Nereis* و *Isopoda*، *Amphipoda* شامل تیمارهای مورد بررسی در این تحقیق درصد رشد روزانه و تولید خالص متفاوتی را نشان دادند. به شکلی که بالاترین درصد رشد روزانه و تولید خالص در تیمار ۱ (۵۰۰ گرم در مترمربع) با مقادیر ۳۱ ± ۰/۳۱ و ۳۸/۳ ± ۰/۴ و کمترین آن در تیمار ۳ با مقادیر ۱۰/۶ ± ۰/۱ و ۲۷/۸ ± ۰/۷ دیده شد.

در این تحقیق مقایسه آماری انجام شده برای درصد رشد روزانه تمام تیمارهای مورد بررسی اختلاف آماری معنی‌داری را نشان داد ($P < 0/05$). در صورتیکه برای تولید خالص در تیمار ۳ و ۲ این اختلاف معنی‌دار نبوده ($P > 0/05$) ولی در بین T_1 و T_2 اختلاف معنی‌دار بود ($P < 0/05$).

لغات کلیدی: جلبک قرمز، *Gracilaria corticata*، تراکم، رشد

مقدمه

گراسیلاریا از لحاظ تجاری مهمترین جنس در میان جلبکهای دریابی بشمار می‌رود. Doty در سال ۱۹۷۹ و Brid در سال ۱۹۹۵ برآورد کردند که سالیانه حدود ۵۰۰۰ تن از آگار تولید شده در دنیا از گراسیلاریا بدست می‌آید که این رقم معادل ۲۵۰۰۰ نا ۳۰۰۰۰ تن وزن خشک گراسیلاریاست که اساساً از محیطهای طبیعی مناطق معتدل شیلی و آرژانتین برداشت می‌شود (Cerezo, 1981؛ Mayer, 1981 & Santelices, 1981). علاوه بر این از استخرهای پرورشی کشورهای تایوان، چین، ژاپن و فلپین و همچنین از کشور بزریل و آفریقای جنوبی مقادیری از گراسیلاریای پرورشی برداشت می‌گردد (Chiang, 1981). قیمت بازاری یک کیلو گراسیلاریا بر اساس وزن تر در هاوایی ۳/۵ تا ۵ دلار بر آورد گردیده است (Smith *et al.*, 1984). از طرفی قیمت یک تن آگار تولید شده در کشور شیلی در سال ۱۹۸۶، ۱۲۵۰۰ دلار و در سال ۱۹۹۷ معادل ۱۶۰۰۰ دلار تخمین زده است (غروقی و همکاران, ۱۳۷۹).

همزمان با افزایش تقاضا برای گراسیلاریا و محصول آگار در بازار جهانی مطالعه و تحقیق بیشتری روی روش‌های مختلف پرورش گراسیلاریا انجام شد. بر همین اساس پرورش جلبک گراسیلاریا به شکل وسیع تری در کشورهای صاحب نظر صورت گرفت. کشت و پرورش گراسیلاریا بصورت تجاری توسط Doty و Santelices در سال ۱۹۸۹ و Buschman و همکاران در سال ۱۹۹۶ مورد بررسی و تحقیق قرار گرفته و بر همین اساس اطلاعات ارزشمندی در مورد آنها وجود دارد. برای پرورش جلبک گراسیلاریا روشها و سیستمهای مختلفی وجود دارد که از آن جمله می‌توان به پرورش در حوضجه اشاره کرد. سیستم پرورش جلبک در حوضجه که به سیستم متراکم نیز معروف است (Oliveria *et al.*, 2000) سیستمی است که دارای استعداد بالایی در تولید محصول بوده و میزان آگار ایجاد شده از آن بالاتر از جلبکهای پرورش یافته در محیط طبیعی است، به شکلی که آگار بدست آمده از گراسیلاریای پرورشی در حوضجه ۲۹ تا ۳۰ درصد برای هر کیلو بر اساس وزن خشک بوده و نسبت به آنهایی که در بسترها طبیعی و استخرها پرورش داده می‌شوند (۱۸ تا ۲۲ درصد) بیشتر است (Ugarte & Santelice, 1992). حوضجه‌هایی که برای استفاده در پرورش جلبک به کار می‌روند بطور معمول از جنس فایرگلاس و یا بتون بوده و ظرفیت‌های مختلفی از چند صد لیتر تا چند هزار لیتر را دارند.

Ryther (G. *tikhvahiae* اولین گونه‌ای بود که برای کشت و پرورش در حوضجه مورد بررسی قرار گرفت) (Ren *et al.*, 1979) و بعد از آن مطالعاتی روی گونه‌های دیگر مثل (G. *verrucosa* (1984) (Lignal *et al.*, 1987) G. *secundata*) صورت پذیرفت.

یکی از عوامل مهم در سیستمهای پرورشی تانک، کنترل عوامل فیزیکی و شیمیایی آب مثل CO_2 ، pH دما، شوری و همچنین نور می‌باشد (Graigie, 1990)، علاوه بر این از عوامل مهم دیگری که در پرورش جلبک گراسیلاریا مطرح بوده و از اهمیت خاصی برخوردار است بحث تراکم و انتخاب بهترین وزن اولیه گراسیلاریا برای ذخیره‌سازی می‌باشد، زیرا نسبت رشد و تولید گراسیلاریا در سیستمهای پرورشی می‌تواند تحت تاثیر تراکم اولیه قرار گیرد (Edding *et al.*, 1987).

در مقایسه با سایر کشورهای دارای منابع دریایی، در ایران فعالیتهای چندانی روی پرورش جلبکهای دریایی صورت نگرفته است و فقط از سال ۱۳۶۹ تا کنون چند پروژه در زمینه شناسایی، پرورش و استخراج بعضی از فیکوکلئیدها از جلبکهای دریایی صورت گرفته است (سهرابی پور و ربیعی، ۱۳۷۵؛ سعید پور، ۱۳۷۵؛ رضایی و جایمند، ۱۳۷۶؛ قرنجیک و آبنکار، ۱۳۷۹).

با وجود این، مشاهده انبوه جلبکهای دریایی در سواحل جنوبی ایران، توان بالقوه این مناطق را در تولید جلبکهای دریایی نشان می‌دهد و می‌توان امیدوار بود که در صورت ایجاد شرایط مطلوب بتوان تولید و پرورش جلبکهای دریایی را به سطح انبوه رساند. تحقیق فوق که در کنار پروژه بررسی امکان پرورش جلبک قرمز *G. corticata* در حوضچه‌های فایبرگلاس در پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان صورت گرفته است به اثر تراکم‌های مختلف ذخیره‌سازی بر روی رشد این گونه در حوضچه‌های فایبرگلاس پرداخته و تراکم‌های مختلف ذخیره‌سازی را در سیستم پرورش حوضچه در شرایط Outdoor برای این گونه در فصل بهار مورد بررسی قرار داده است.

مواد و روش کار

در این تحقیق ۹ حوضچه از جنس فایبرگلاس با ظرفیت ۱۰۰۰ لیتر انتخاب و عملیات ذخیره‌سازی در ۳ تیمار مختلف با تراکم‌های ۵۰۰، ۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ گرم در متر مربع (با ۳ تکرار) در فصل بهار و از تاریخ ۸۱/۱/۱۵ لغایت ۸۱/۳/۱۶ صورت پذیرفت. جلبکهای موردنظر از سواحل بندر بستانه واقع در ۳۰ کیلومتری غرب بندر لنگه در زمان جزر کامل جمع‌آوری و توسط یونولیت به پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان انتقال داده شدند. در پژوهشکده ابتدا جلبکها در درون یکی از حوضچه‌های فایبرگلاس ریخته شد و عمل هواده‌ی در آن صورت گرفت. در روز بعد جلبکها از این حوضچه به داخل سالن منتقل شدند و عملیات ذخیره‌سازی و نصب بر روی تور انجام گرفت. عملیات نصب و بستن تالهای جلبکها بر روی تور بدین صورت انجام شد که ابتدا گل و لای، اپی‌فیتها و گونه‌های ناخواسته دیگر از جلبکهای گراسیلاریا جدا گشته و سپس با استفاده از ترازو، دسته‌هایی از آنها به وزن ۱۰ گرم جدا و با استفاده از نخهای پلاستیکی نرم روی تورها نصب شدند (Chripart & Ohno, 1993). بعد از اتمام اتصال تالها بر روی تور، وزن اولیه یادداشت و در درون هر کدام از حوضچه‌هایی که با آب دریایی فیلتر شده پر شده بود قرار گرفتند. در مدت پرورش، عمل هواده‌ی از کف حوضچه‌ها با استفاده از سنتگهای هوا بصورت مداوم صورت می‌گرفت (Masao & Critchley, 1993).

در طول دوره پرورش آب هر حوضچه به میزان ۲۰ تا ۳۰ درصد بصورت یک روز در میان تعویض شده و به همراه آن ۰/۳ گرم اوره جهت حاصلخیزی بصورت محلول به محیط وارد شد (Friedlander & Levy, 1995؛ Navaro & Rabledo, 1999). علاوه بر این برخی از عوامل محیطی مانند pH، شوری و دما بصورت روزانه اندازه‌گیری و مقادیر آن در فرمهایی که از قلی تهیه شده بود، ثبت گردید. برای مشخص کردن افزایش وزن تر جلبک نشاء کاری شده بر روی تور، عملیات زیست سنجی با استفاده از ترازوی دیجیتال با ظرفیت ۳۰ کیلوگرم

و با دقت ۵ گرم به فواصل هر هفته یک بار انجام شد. برای محاسبه نسبت رشد روزانه و همچنین میزان تولید جلبکهای ذخیره سازی شده از فرمول های زیر استفاده گردید (Evans, 1972):

$$R = \frac{L_n W_t - L_n W_0}{t} \times 100$$

W_0 = بیوماس اولیه

W_t = بیوماس بعد از t روز

$$W = \frac{W_t - W_0}{t}$$

که R و W بترتیب درصد رشد روزانه (day^{-1}) و میزان تولید خالص ($\text{gr/m}^{-2}/\text{day}$) می‌باشد.

برای مقایسه تولید و رشد تیمارها در هر فصل و نشان دادن معنی دار بودن و با نبودن اختلاف بین آنها از آزمون آنالیز واریانس (Anova) (Guanzon & De- Castroo, 1992) و همچنین برای رسم نمودارها و جداول مربوطه از نرم افزار Excel استفاده شد.

نتایج

در مدت پرورش، اپی‌فیتها و جلبکهای ناخواسته دیگر و همچنین گروهی از چرندها در حوضچه‌های پرورش و همچنین بر روی جلبکها دیده شدند، که از آن جمله می‌توان به *Nitzschia* و *Navicula* از اپی‌فیتها و *Hypnea*, *Micropodidae*, *Isopoda*, *Amphipoda*, *Nereis* از جلبکهای ماکروسکوپی ناخواسته و *Chironomidae* از چرندها که در لابلای جلبکها وجود داشتند، اشاره کرد.

تغییرات دما، pH و شوری در حوضچه‌های پرورشی برای تمام تیمارها یکسان بودست آمد به شکلی که طی دوره پرورش حداقل دما ۲۳ درجه سانتیگراد و حداکثر آن ۳۲ درجه سانتیگراد اندازه‌گیری شد. همچنین حداقل و حداکثر pH طی مدت زمان پرورش بترتیب $8/39 \pm 0.4$ و $8/39 \pm 0.9$ برای تیمار ۱ (۵۰۰ گرم در مترمربع)، $8/41 \pm 0.5$ و $8/41 \pm 0.4$ برای تیمار ۲ (۱۰۰۰ گرم در مترمربع) و $8/15 \pm 0.2$ و $8/15 \pm 0.1$ برای تیمار ۳ (۲۰۰۰ گرم در مترمربع) ثبت گردید. شوری نیز در طول دوره پرورش مقادیر ۳۷ تا ۴۰ قسمت در هزار را بخود اختصاص داده بود که برای تمام تیمارها یکسان بود.

جداول ۱ تا ۳، نتایج بدست آمده در درصد رشد روزانه و تولید خالص (گرم در مترمربع) را برای تیمارهای بررسی شده نشان می‌دهد. بر همین اساس درصد رشد روزانه و تولید خالص برای تیمارهای پیش بینی شده محاسبه گردید.

جدول ۱: نتایج بدست آمده از تراکم ۵۰۰ گرم در مترمربع جلبک قرمز گراسیلاریا (*G. corticata*) در حوضچه های فایبرگلاس (بهار ۱۳۸۱)

روز پرورش	وزن نهایی	درصد رشد روزانه	تولید (gr/m ² /day)	حوضچه ۱	حوضچه ۲	حوضچه ۳	میانگین
				۳۶	۳۶	۳۶	۳۶
۱۸۰۶ ± ۱۸۴/۱	۱۶۱	۱۸۳۵	۱۹۷۵				
۳۷۷۴ ± ۰.۳۱	۳۴	۳.۸	۴.۰۲				
۳۸.۳ ± ۵.۴	۳۲.۶	۳۹.۲	۴۳.۳				

جدول ۲: نتایج بدست آمده از تراکم ۱۰۰۰ گرم در مترمربع جلبک قرمز گراسیلاریا (*G. corticata*) در حوضچه های فایبرگلاس (بهار ۱۳۸۱)

روز پرورش	وزن نهایی	درصد رشد روزانه	تولید خالص (gr/m ² /day)	حوضچه ۴	حوضچه ۵	حوضچه ۶	میانگین
				۴۴	۴۴	۴۴	۴۴
۲۲۰۰ ± ۱۰۰	۲۲۰۰	۲۱۰۰	۲۳۰۰				
۱/۸ ± ۰.۱	۱.۸	۱.۷	۱.۹				
۲۷/۲ ± ۲/۲	۲۷/۲	۲۵	۲۹/۵				

جدول ۳: نتایج بدست آمده از تراکم ۲۰۰۰ گرم در مترمربع جلبک قرمز گراسیلاریا (*G. gracilaria*) در حوضچه های فایبرگلاس (بهار ۱۳۸۱)

روز پرورش	وزن نهایی	درصد رشد روزانه	تولید (gr/m ² /day)	حوضچه ۷	حوضچه ۸	حوضچه ۹	میانگین
				۴۸	۴۸	۴۸	۴۸
۳۳۳۶ ± ۲۶۵/۴	۳۳۹۵	۳۱۵۰	۳۴۶۵				
۱/۰۶ ± ۰.۱	۱.۱	۰.۹۴	۱/۱۴				
۲۷.۸ ± ۰.۷	۲۹	۲۲.۹	۳۰.۵				

جداول ۱ و ۲ میانگین درصد رشد روزانه و تولید خالص (گرم در مترمربع در روز) را برای تیمارهای مورد بررسی نشان می دهد. بطوریکه در جدول ۱، تیمار ۱ (تراکم ۵۰۰ گرم در مترمربع) با ۳/۷۴ بیشترین درصد رشد روزانه و تیمار ۳ (تراکم ۲۰۰۰ گرم در مترمربع) با ۱/۰۶ کمترین مقدار از درصد رشد روزانه را بخود

اختصاص داده است. در جدول ۱ نیز تیمار ۱ با ۲۸.۳ گرم در مترمربع بیشترین تولید خالص و تیمار ۲ با ۲۷.۲ (گرم در متر مربع) کمترین میزان از تولید خالص را در طول مدت پرورش برای *G. corticata* دارد. براساس تجزیه واریانس و آزمون دانکن (جدول ۴) که برای مقایسه معنی دار بودن و بانسودن اختلاف آماری درصد رشد روزانه و تولید خالص در بین تیمارهای مورد بررسی انجام شد. نتایج نشان داد که اختلاف آماری برای درصد رشد روزانه بین تمام تیمارهای مورد بررسی معنی دار بوده است ($P < 0.05$). بر همین اساس بجز بین تیمارهای ۳ و ۲ که اختلاف آماری برای تولید خالص معنی دار نبوده است ($P > 0.05$), در سایر حالات معنی بین تیمارهای ۲ و ۱ و تیمار ۳ و ۱ اختلاف معنی دار مشاهده شد ($P < 0.05$).

جدول ۴: اختلاف آماری درصد رشد روزانه و تولید خالص *G. corticata* در بین تیمارهای مورد

بررسی (بهار ۱۳۸۱)

تیمارها	درصد رشد روزانه (گرم در مترمربع)	تیمارها	تولید خالص ($r/m^2/day$)
T.T.	S	T.T.	S
T.T-	S	T.T-	S
T.T-	S	T.T-	N.S

S = Significant

N.S = Nonsignificant

بحث

پرورش تجاری گراسیلاریا، مانند پرورش سایر آبزیان یک فعالیت پیچیده است. یکی از موانع عدمدهایی که در پرورش گراسیلاریا در حوضچه‌ها بوجود می‌آید، حضور اپی‌فیتتها یا جلبکهای میکروسکوپی و ماکروسکوپی ناخواسته در طول دوره پرورش می‌باشد. این گروه از موجودات زنده که به گروههای فرصت طلب شهرت دارند (Pickering *et al.*, 1993) در بعضی از مناطق دنیا بین ۶۰ تا ۷۰ درصد خسارت به مزارع پرورش گراسیلاریا وارد می‌کند (Cancion *et al.*, 1987). اپی‌فیتتها که به اجبار در پرورش گیاهان تجاری بویژه در نواحی گرمسیری بوجود می‌آیند با گراسیلاریا در رقابت با نور، مصرف کربن غیر آلی و نوتریت‌تها شرکت کرده و باعث صدمه زدن به بافت میزان و جلوگیری از رشد آنها می‌گردند (Friedlander & Levy, 1995).

Oliveria و همکاران در سال ۲۰۰۰ رایج‌ترین اپی‌فیتتها برای گراسیلاریا را جلبکهای سیز متل و *Ectocarpus, Ulva, Enetromophpha* در حوضچه‌های فایبرگلاس، اپی‌فیتاهای مختلفی دیده شد که می‌توان به *Hypnea* و *Navicula Nitczschia* اشاره کرد. علاوه بر این گروههایی از چرندها از قبیل آمفی بودا، ایزو بودا و نرنسیس در لایلای تالهای گونه فوق وجود داشتند. در این میان با توجه به خساراتی که اپی‌فیتتها در حوضچه‌های پرورشی برای گراسیلاریا ایجاد

می نمودند، سعی شد که به شکلهای مختلف با آنها مبارزه گردد که از آن جمله می توان به شستن تالهای جلبک گراسیلاریا در زیر فشار آب، برس زدن و پاک کردن آنها با دست اشاره کرد. در دوره پرورش جلبک قرمز *G. corticata* مقادیر pH، شوری و دما بصورت روزانه اندازه گیری شد. با توجه به اینکه تعویض آب تمام حوضجه ها در شرایط یکسان و هم زمان انجام می پذیرفت، در طول دوره نوسانات شدیدی از شوری مشاهده نگردید. در مطالعه ای که روی جمعیتهای طبیعی گراسیلاریا در جزیره Panay تایوان توسط Masao و Critchley در سال ۱۹۹۳ انجام شده گونه های گراسیلاریا دارای تحمل بالایی نسبت به شوری بوده و این گیاهان مقادیر شوری را از ۱۸ تا ۵۰ قسمت در هزار تحممل می نمودند. دامنه تغییرات شوری در مطالعاتی که در این تحقیق صورت گرفت بین ۳۲ تا ۴۰ قسمت در هزار بود که با توجه به مقادیری که در بررسی های انجام شده توسط محققین دیگر صورت گرفت این عامل نمی توانست روی رشد *G. corticata* اثر داشته باشد. در مورد اثر pH بر روی *G. corticata* و تغییرات آن روی رشد گونه مورد بررسی نیز باید گفت که با توجه به اینکه مقادیر ۶ pH مناسب در پرورش گراسیلاریا بیان شده و اپتیمم آن در دامنه ۸/۲ تا ۸/۷ گزارش گردیده است (Chen, 1976) و از طرفی با توجه به اینکه تمام حوضجه های پرورش جلبک طی دوره بررسی توزیع پمپاز آب یک روز در میان آبگیری و تعویض آب می شدند، این عامل باعث می شد مقداری کربن به محیط پیش بینی شده مقادیر مختلفی را نشان داد. در تمام تیمارهای مورد بررسی حداقل آن $۸/۰\pm۰/۵$ و حداکثر آن $۸/۰\pm۰/۹$ بود. نوسانات درجه حرارت آب در فصل بهار طی مدت پرورش از ۳۲ تا ۲۲ درجه سانتیگراد ثبت گردید که با توجه به اینکه محل و نحوه استقرار حوضجه های یکسان بود هر روز دمای ثابتی در صحیح و عصر از حوضجه های پرورش جلبک گراسیلاریا ثبت شد. Bird و Maclachlan در سال ۱۹۸۶ با مطالعاتی که بر روی پرورش *Gracilaria spp.* در آبهای گرمسیری انجام دادند، حداکثر رشد و احتمالاً تولید را در حرارت های ۲۵ تا ۳۰ درجه سانتیگراد بیان نمودند. از طرفی Wang و همکاران در سال ۱۹۸۴ اپتیمم رشد برای *G. verrucosa* را در کشور چین در حرارت ۲۵ درجه سانتیگراد بیان داشتند.

در مطالعاتی که روی پرورش جلبک قرمز گراسیلاریا (*G. corticata*) در حوضجه های فایبر گلاس صورت گرفت، درصد رشد روزانه و تولید خالص برای تیمارهای مورد بررسی متفاوت بود و از هر تیمار در پایان مدت زمان پرورش مقادیر مختلفی بدست آمد. به شکلی که تیمار ۱ (۵۰۰ گرم در مترمربع) بالاترین درصد رشد روزانه و تولید خالص را $۳/۷۴\pm۰/۳۱$ در میان تیمارهای مورد بررسی بخود اختصاص داد. De-castroo و Guanzon در سال ۱۹۹۲ طی تحقیقاتی که بر روی *Gracilaria sp.* در فیلیپین انجام دادند، در بین تراکم های مورد بررسی خود (۰/۳۱، $۳/۷۴\pm۰/۴$ و $۳/۸\pm۰/۵$) در نیم مترمربع (بالاترین درصد رشد روزانه و تولید خالص) را در تمام دوره پرورش در تراکم ۲۰۰ و ۲۵۰ گرم در نیم مترمربع (بالاترین رشد و تولید را در تمام دوره پرورش در تراکم ۲۰۰ و ۲۵۰ گرم در نیم مترمربع بیان نمودند و این در حالی بود که درصد رشد روزانه و تولید در این ۲ تراکم با هم اختلاف معنی داری را نشان نداده بود ($P>0/05$). Chavosa و Hurado در سال ۱۹۹۵ در بررسیهای خود در پرورش *Gracilaria bailiniae* که در تیمارهای مختلف (۵۰۰،

۱۰۰۰ و ۲۰۰۰ گرم در متر مربع) انجام شد، بهترین نسبت رشد را در تراکم ۵۰۰ گرم در متر مربع بیان نمودند. درصد رشد روزانه در بین تیمارهای مورد بررسی در پرورش *G. corticata* اختلاف معنی داری را نشان داد ($P < 0.05$). در مورد تولید خالص بجزء در بین تیمارهای ۲ و ۲ که اختلاف معنی نبود ($P > 0.05$) در دیگر حالات T۲ و T۳ و T۱ (اختلاف معنی داری مشاهده شد ($P < 0.05$)). همانطور که قبلاً گفته شد اختلاف نسبت رشد و تولید تیمارهای مورد بررسی را با توجه به اینکه عوامل محیطی برای تمام تیمارها یکسان بوده است را می‌توان به تراکم و مقادیر نشاء کاری اولیه ربط داد. Hutching و Consens در سال ۱۹۸۳ بیان نمودند که در بعضی از گونه‌های گراسیلاریا مرگ و میر در دوره پرورش با افزایش تراکم زیاد شده و جلبک نه تنها قادر به رشد نبود بلکه نمی‌تواند به زندگی خود ادامه دهد. از طرفی می‌توان گفت که تراکمهای بالاتر از جلبک گراسیلاریا نیاز به مقادیر بیشتری از مواد غذایی داشته و مقدار بیشتری از آن را برای رشد لازم دارند. این مسئله نه تنها در مورد مواد غذایی صادق است بلکه می‌تواند در مورد فضا و استفاده از نور نیز صادق باشد، چرا که با محدود شدن هر کدام از این عوامل نه تنها رشد گیاه کاهش می‌یابد بلکه در بعضی مواقع به بافت گیاه نیز آسیب رسیده و گیاه از بین می‌رود. در کل می‌توان گفت که در شرایط یکسان پرورش *G. corticata* از نظر مواد غذایی، سطح پرورش و مقدار نور استفاده شده، شرایط فوق برای تیمار ۵۰۰ گرم مناسب بوده و باعث شده است که این تراکم در میان تراکم‌های دیگر درصد رشد و تولید خالص بالاتری را نشان دهد.

تشکر و قدردانی

از جناب آقای دکتر بهروز قره‌وی و سایر همکاران در بخش آبزی پروری پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان بدليل همکاری در انجام این تحقیق و همچنین از سرکار خانم الهه عباسی به دلیل تایپ مقاله تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع

- رضایی، م.ب. و جایمیند، ک.و.، ۱۳۷۶. استخراج آگار از جلبکهای قرمز *Gracilaria canaliculata*. مجله پژوهش و سازندگی، شماره ۳۴، صفحات ۵۸ تا ۶۱.
- سعیدپور، ب.، ۱۳۷۵. گزارش نهایی بررسی مقدماتی پرورش جلبکهای دریایی *Gracilaria sp.* در استخرهای خاکی سواحل سیستان و بلوچستان. مرکز تحقیقات شیلاتی آبهای دور (چابهار)، ۳۰ صفحه.
- سههابی پور، ج و ربیعی، ر.، ۱۳۷۵. گزارش نهایی شناسایی فلور جلبکی سواحل استان هرمزگان. مرکز تحقیقات منابع طبیعی بندرعباس. ۱۱۲ صفحه.
- غروقی، ا.؛ رضوانی، س. و پورغلام، ر.، ۱۳۷۹. تولید بیوپلیمر از جلبکهای قرمز گراسیلاریا در سواحل سیستان و بلوچستان. پنجمین همایش علوم و فنون دریایی، بندرعباس.

قرنجیک، ب.م. و آبکنار، غ. . ۱۳۷۹. گزارش نهایی شناسایی جلکهای دریایی سواحل استان سیستان و بلوچستان مرکز تحقیقات شیلاتی چاہئار. ۷۸ صفحه.

Brid, C.J , 1995. A review of recent taxonomic concepts and developments in the *Gracilaria*. Journal of Appl. Phyc. Vol. 7, pp.225-267.

Buschman, A. ; Troell, M. ; Kautsky, N. and Kautsky, L. , 1996. Integrated tank cultivation of salmonids and *Gracilaria chilensis*. Hydrobiologia, pp.75-82 ; 326-327.

Cancion, J.M ; Munozand, M. ; Orellana, M.C. , 1987. Effects of epifauna on algae growth and quality of the agar produced by *Gracilaria verrucosa*. Hydrobiologia, pp. 75-82 ; 326-327.

Cerezo, A. , 1986. Perspectives en lautilization de ficocoloides de rodofitas argentines. Monografias Biologicas, Vol. 4. pp.111-127.

Chavoso, E. A. J. and Hurtado, A.Q. , 1995. Effect of stocking density and nutrients on the growth and agar gel of *Gracilariaopsis bailiniae*, the Philippine Scientist. Vol. 32, pp.27-33.

Chen, T.P. , 1976. Culture of *Gracilaria*. Aquaculture practices in Taiwan. pp.145-149.

Chiang, Y.M. , 1981. Cultivation of *Gracilaria* in Taiwan. Proc. Int. Seaweed symp, Vol. 10, pp.569-574.

Chripart, A. and Ohno, M. , 1993. Growth in tank culture of species of *Gracilaria* from the southeast Asian waters. Botarica Marina, Vol.36, pp.9-13.

Consens, R. and Hutching, M.J. , 1983. The relationship between density and mean frond weight monospecific seaweed stands. Nature, London, UK. Vol. 302, pp.240-241.

Doty, M.S. , 1979. Studies of marine agronomy, with special reference to the tropics. Int. Seaweed Symp. Vol. 9. pp.35-58.

Edding, M. ; Macchiavello, J. and Black, H. , 1987. Culture of *Gracilaria sp*. In outdoor tanks: Productinity, Hydrobioliga. 151/152, pp.369-373.

Evans, G.C. , 1972. The quantitative analysis of plant growth. Blackwell, Oxford. 734P.

- Friedlander, M. and Levy, I. , 1995.** Cultivation of *Gracilaria* in outdoor tanks and ponds, Journal of applied Phycology, Vol. 7, pp.315-324.
- Gragie, J. S. , 1990.** Irish moss cultivation: Some reflections, pp.37-52.
- Guanzon, N.G. and De-Castroo, T.R. , 1992.** The effects of different stocking densities and some abiotic factors on cage culture of *Gracilaria sp.*, Botanica marina. Vol. 35, pp.239-243.
- Lignal, A. ; Ekman, P. and Pedersen, M. , 1987.** Cultivation technique for marine seaweeds allowing controlled and optimized conditions in the laboratory and on pilot scale, Bot. Mar. Vol. 30, pp.417-424.
- Maclachlan, J. and Bird, C.J. , 1986.** *Gracilaria* and productivity, Aquat. Bot. Vol. 26, pp.27-49.
- Masao, O. ; Critchley, A.T. , 1993.** Seaweed cultivation and marine ranching. JICA, pp.100-107.
- Mayer , A.M.S. , 1981.** Studies on *Gracilaria sp.* In Bahai arredondo. Chubut province, Argentina. Proc. Int Seaweed Symp. Vol. 10, pp.705-710.
- Navaro, E. and Rabledo, J. , 1999.** Effects of nitrogen source, N:P ratio and N-Pulse concentration and frequency on the growth of *Gracilaria cornea* in culture. Hydrobiiology. 393/399, pp.315-320.
- Oliveria, E.C. ; Aveal, K. and Anderson, R.J. , 2000.** Mari-culture of the agar producing *Gracilaria* red algae. Reviews in Fisheries Science. Vol. 8, No. 4, pp.345-377.
- Pickering, T.D. ; Gordon, M.E. and Tong, L.J. , 1993.** Effect of nutrient pulse concentration and frequency on growth of *Gracilaria chilensis*. Journal of Appl. Phycol. Vol. 5, pp.525-533.
- Ren, G.Z. ; Wang, J.C. and Chen, M.Q. , 1984.** Cultivation of *Gracilaria* by means of low rafts. Hydrobiologia. 116/117, pp.72-76.

- Ryther, J.H. ; Deboer, J.A. and Lapointe, B.E. , 1979.** Cultivation of seaweed for hydrocolloid waste treatment and biomass for energy conversion. Proc. Int. Seaweed Symp. Vol. 9, pp.1-16.
- Santelices, B. and Lopehadia, J. , 1981.** Chilean seaweed resources: a quantitivae review of potential and present utilization. Prot. Int. Seaweed Symp. Vol. 10, pp.725-730.
- Santelices, B. and Doty, M. , 1989.** A review of *Gracilaria* farming. Aquaculture, Vol. 78, pp.98-133.
- Smith, A. H. ; Nicholas, K. and McLachlan, J. , 1984.** A guide to sea mass cultivation in west Indies. Caribbean Conservation Assoc. St. Lucia, 20P.
- Ugarte, R. and Santelices, B. , 1992.** Experimental tank cultivation of *Gracilaria chilensis* in central Chile. Aquaculture, Vol. 101, pp.7-16.
- Wang, Y.C. ; Pan, G.Y. and Chen, L.C.M. , 1984.** Studies on agarophytes. Bot. Mar. Vol. 37, pp.265-268.

An investigation of effects of varying densities of red algae (*Gracilaria corticata*) on Algal growth parameters in fiber glass culture tanks

Akbari H.⁽¹⁾; Hosseini M.R.⁽²⁾ and Fouroghi Fard H.⁽³⁾

Akbarihasan@yahoo.com

1- Fisheries Management of Markazi Province, P.O.Box: 419 Arak, Iran

2- Iranian Fisheries Research Organization, P.O.Box: 14155-6116

Tehran, Iran

3- Iranian Fisheries Research Organization, Persian Gulf and Oman Sea

Ecological Research Institute, P.O.Box: 1597 Bandar Abbas, Iran

Received: April 2003 Accepted: September 2004

Keywords: *Gracilaria corticata*. Density, Growth

Abstract

Possible effects of varying densities of cultured red algae *Gracilaria corticata* on algal growth parameters were studied using three density treatments 500, 1000 and 2000g/m² in nine culture tanks. We conducted the experiment in April to June 2002 and carried out daily tests of salinity, pH and temperature which were in the range 37–40ppm, 0.5–8.04 and 23–32 degrees centigrade. Epiphytes such as *Nitzschia*, *Navicula* and *Hypnea* and grazers such as Amphipoda, Isopoda and *Nereis* were detected in the tanks during the experiment.

We observed the highest daily growth and net production in treatment one (500g/m²) to be 3.74±0.31 and 38.3±5.4 respectively and the lowest measurements were seen in treatment three (2000g/m²) recorded as 3.74±0.31 and 38.3±5.4 respectively. Daily growth measurements were significantly different among treatments ($P<0.05$). Net production was significantly different between treatment one as a group and other two treatments ($P<0.05$). This was not the case between treatments two and three.